

(академічні обміни та їх вплив на розвиток особистості, міжнародне співробітництво та його вплив на розвиток університету, глобалізація та її вплив на розвиток держави та її системи освіти). Обґрунтовано, що глобалізація освітньої сфери передбачає розвиток та інтенсифікацію співробітництва університетів та академічних обмінів між різними країнами. Україна є серед пріоритетів китайської ініціативи «Один пояс, один шлях». Доведено, що значну частину зовнішньокультурних питань, які відіграють важливу роль у міжнародних відносинах, становить освіта. Ідея міжнародного освітнього обміну, насамперед, представлена кількома аспектами: освіта є найважливішим нормативним і стабільним інструментом збереження культури нації, сформувавшись у цілісній інституційній системі; вагомим засобом поширення цінностей; має молодшу аудиторію; може вплинути на сприйняття, толерантність і розуміння наступним поколінням інших культур, сприяючи взаєморозумінню та довірі між культурами; потребує відкритості мислення й усвідомленості. Метою міжнародного освітнього обміну є підвищення оцінки та розуміння студентами багатьох культур. Співпраця з глобальною академічною спільнотою покращує академічну дисципліну, заохочуючи інновації та обмін інформацією. Міжнародні освітні обміни сприяють розумінню студентами та викладачами освітньої політики та систем інших країн. Міжнародний освітній обмін, як концепція, включає низку елементів, поєднання яких допомагає подолати географічні бар'єри для навчання.

Ключові слова: академічні обміни, ініціатива «Один пояс, один шлях», Китай, розвиток співпраці, система освіти, глобалізація, вища освіта, міжнародна співпраця, міжнародна освіта, студенти, Україна, університет, викладачі університету.

УДК 378.147.091.33:004

Оксана Філоненко

Центральноукраїнський державний університет імені Володимира Винниченка
ORCID ID 0000-0003-4453-9887

Наталія Цуканова

Центральноукраїнський державний університет імені Володимира Винниченка,
ORCID ID 0000-0002-6480-8717
DOI 10.24139/2312-5993/2023.08-09/155-164

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У статті розкрито особливості формування цифрової компетентності майбутніх учителів початкових класів в умовах закладу вищої освіти.

Для вирішення поставленої мети було використано такі методи дослідження: теоретичні: аналіз педагогічної літератури, нормативних документів, матеріали періодичних видань із теми дослідження; структурно-логічний аналіз та систематизація; зіставлення різних поглядів на проблему; узагальнення.

На сучасному етапі функціонування вищої школи суттєвим резервом підвищення якості підготовки майбутнього вчителя початкових класів є формування цифрової компетентності.

Формування цифрової компетентності майбутнього вчителя початкових класів до використання цифрових освітніх ресурсів здійснюється поетапно: на першому етапі визначальним є створення мотивації до використання цифрових освітніх ресурсів у початковій школі та реалізація наявних (вихідних) компетентностей у процесі професійної педагогічної підготовки; на другому етапі передбачено набуття досвіду вирішення професійних завдань вчителя початкової школи за допомогою цифрових освітніх ресурсів на основі загальнопрофесійного змісту; на третьому етапі відбувається вдосконалення досвіду вирішення професійних завдань вчителя початкової школи з допомогою цифрових освітніх ресурсів під час вивчення навчальних дисциплін.

Перспективи подальших наукових пошуків убачаємо в обґрунтуванні педагогічних умов, які сприяють успішному формуванню цифрової компетентності майбутніх учителів початкової школи.

Ключові слова: *цифрова компетентність, цифрові технології, цифрові освітні ресурси, освітнє середовище, майбутні вчителі початкових класів, заклад вищої освіти.*

Постановка проблеми. Сучасна освіта характеризується активним використанням інформаційно-комунікаційних технологій та різних пристроїв на їх базі, що забезпечують доступ до глобальних ресурсів мережі Інтернет; застосуванням цифрових засобів освітнього призначення, реалізованих на базі технологій обробки аудіовізуальної інформації та інформаційної взаємодії; проведенням комп'ютерної діагностики та ін. Актуальним є створення нових засобів навчання, призначених для організації роботи здобувачів освіти у єдиному розподіленому інформаційно-освітньому середовищі, які сприяють підвищенню якості навчання. Слід зазначити, що на сьогодні накопичено значний обсяг сучасних цифрових освітніх ресурсів, які характеризуються інтерактивністю, наочністю подання різноманітної навчальної інформації, можливістю здійснення об'єктивної перевірки знань та ін.

ЗВО все частіше починають застосовувати нові інноваційні методи та технології для покращення якості освіти та запровадження нових технологій. Одна з них – це цифровізація освіти, або цифрове трансформація всієї освітньої діяльності як окремого ЗВО, так і всієї освіти в цілому (Kulish, Radul, Haleta, Filonenko, Karikh, 2020).

Вчителю початкових класів, відповідно до вимог сучасних освітніх стандартів, необхідно бути готовим до застосування у професійній діяльності цифрових освітніх ресурсів. Необхідність розвитку компетентності здобувачів освіти різного рівня регулюється Законом України «Про освіту» (Закон України, 2017).

У Концепції «Нова українська школа» зазначається, що інформаційно-цифрова компетентність передбачає впевнене, та водночас критичне застосування інформаційно-комунікаційних технологій для створення, пошуку, обробки, обміну інформацією на роботі, в публічному просторі та приватному спілкуванні; інформаційна й медіа-грамотність, основи програмування, алгоритмічне мислення, роботи з базами даних, навички безпеки в Інтернеті та кібербезпеці; розуміння етики роботи з інформацією (авторське право, інтелектуальна власність тощо) (Нова українська школа, 2017).

У Державному стандарті початкової освіти зазначена об'єктивна необхідність формування в учнів початкової школи інформаційно-цифрової компетентності, здатності до розв'язання проблем з використанням цифрових пристроїв, суспільство висуває нові вимоги, що ведуть до перегляду напрямів навчання. Сучасне покоління дітей вимагає нових компетентностей в учителя. Це означає, що сучасна школа повинна створити такі умови для учня, при цьому звертати увагу на необхідні компетенції учителя. Розробники Концепції Нової української школи рекомендують створювати атмосферу, де діти навчатимуться активно мислити, не будуть боятись говорити свою думку, де будуть прислухатись до їхніх думок (Нова українська школа, 2017).

Отже, на сучасному етапі функціонування вищої школи суттєвим резервом підвищення якості підготовки майбутнього вчителя початкових класів є формування цифрової компетентності.

Аналіз актуальних досліджень. У галузі педагогіки початкових класів фундаментальне значення мають роботи Н. Бібік, О. Біди, В. Бондаря, І. Шапошнікової, М. Скаткіна та ін. Питанню формування цифрової компетентності в умовах Нової української школи присвячено праці таких дослідників, як В. Горленко, М. Кадемія, М. Косянчук, С. Касьян, В. Калінін, М. Севастьянова, В. Сидоренко, О. Цюняк та ін.

Мета статті – розкрити особливості формування цифрової компетентності майбутніх учителів початкових класів в умовах закладу вищої освіти.

Методи дослідження. Для вирішення поставленої мети було використано такі методи дослідження: теоретичні: аналіз педагогічної літератури, нормативних документів, матеріали періодичних видань із теми дослідження; структурно-логічний аналіз та систематизація; зіставлення різних поглядів на проблему; узагальнення.

Виклад основного матеріалу. У сучасних педагогічних дослідженнях особлива увага приділяється поняттю «цифрова компетентність».

Так, Л. Гаврілова та Я. Топольник зазначають, що поняття «цифрова компетентність» є значно ширшим і більш загальним порівняно з поняттями «цифрова культура» та «цифрова грамотність», «оскільки його смисловий контент уміщує і навички роботи в інформаційно-комунікаційному (цифровому) середовищі як провідну ознаку цифрової грамотності, і соціокультурний складник (нові артефакти, нові практики цифрової культури з відповідними ціннісними орієнтирами та особистісним досвідом)» (Гаврілова, Топольник, 2017).

Учена С. Прохорова до складових елементів цифрової компетентності відносить додаткові знання, уміння, здатності та ставлення, з-поміж яких – «технічні навички роботи з ІКТ, здатність застосовувати вказані ресурси у навчально-виховному процесі та здатність планувати, аналізувати і керувати освітнім та виховним процесом за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій». Дослідниця також вважає, що педагог повинен також критично оцінювати ресурси та бути добре ознайомленим із соціальними та етичними аспектами їх використання (Прохорова, 2015).

Цифрову компетентність Г. Генсерук вважає важливим компонентом професійної компетентності сучасного педагога та розглядає це поняття з позиції поєднання знань та вмінь використовувати цифрові технології для організації освітнього процесу, критично оцінювати інформаційні ресурси в доцільності їх застосування у майбутній професійній діяльності, застосовувати технологічні інновації (Генсерук, 2019).

В. Биков до цифрової компетентності учителя відносить «знання, вміння та навички в галузі ІКТ та здатність їх застосування в професійній діяльності» (Биков).

Дослідники О. Цюняк, Г. Розлуцька, О. Кравець, розглядаючи питання формування інформаційно-цифрової компетентності майбутніх учителів початкових класів у закладах вищої освіти вказують, що сучасний учитель початкової школи повинен володіти інноваційними практиками для впровадження таких моделей навчання, як: адаптивне навчання, синхронне та асинхронне навчання, змішане навчання, самостійно направлене навчання, дистанційне навчання, хмарне та мобільне навчання, віртуальний клас, перевернутий клас, система управління e-learning, система управління навчальним процесом, курсом

(CMS), гейміфікація, персоналізація, цифровий сторітелінг тощо. Тому цифровій підготовці сучасних учителів початкової школи слід приділяти особливу увагу. Зауважують, що інформаційно-освітнє електронне середовище (цифрове середовище) закладу вищої освіти, атрибутом якого є наявність вільної WI-FI зони, сучасної техніки, комп'ютерних класів, програмового забезпечення, електронних навчальних ресурсів тощо, сприяє формуванню інформаційно-цифрової компетентності майбутніх учителів початкових класів. Доцільно також використовувати репозитарії, які створені у більшості закладів вищої освіти, електронні хрестоматії, електронні наукові журнали тощо. Часто у ЗВО практикують проведення міських, регіональних, Всеукраїнських та Міжнародних конференцій, семінарів, конкурсів наукових студентських робіт у режимі онлайн спілкування. Окрім того, використовуються соціальні мережі як додаткові засоби інформаційної взаємодії, спілкування у наукових групах за інтересами, обговорення навчальних і наукових проблем у чаті. Беззаперечно, що це розширює інформаційний освітній простір закладу вищої освіти і сприяє забезпеченню якості вищої освіти (Цюняк, 2021).

В умовах інформатизації освіти актуальним є створення та використання нових засобів навчання, призначених для організації роботи здобувачів освіти у єдиному розподіленому інформаційно-освітньому середовищі та сприяють підвищенню якості навчання. До таких засобів можна віднести цифрові освітні ресурси, тобто інформаційні джерела, що містять графічну, текстову, мовленнєву, музичну, відео-, фото- та іншу інформацію, представлену в цифровому вигляді, спрямовані на реалізацію цілей та завдань сучасної освіти. Багатофункціональні цифрові освітні ресурси дають можливість розміщення великого обсягу інформації; швидкого пошуку та доступу до необхідної інформації; об'єктивної та якісної перевірки знань суб'єктів освітнього процесу; наочної подачі багатьох складних явищ та процесів; використання різного графічного оформлення; одночасного отримання інформації, поданої у різних формах – візуальної, аудіальної та ін.

М. Згуровський зазначає: «Одночасне використання мультимедійних засобів, комп'ютерів та інтернету дозволяє зробити процес навчання більш інтенсивним й інтерактивним. Найкращий результат досягається застосуванням таких методів як взаємне навчання; навчання в умовах, наближених до реальних; проблемно-орієнтоване навчання; рефлексія тощо» (Журавський, 2004).

Формування цифрової компетентності майбутнього вчителя початкових класів до використання цифрових освітніх ресурсів здійснюється поетапно: на першому етапі визначальним є створення мотивації до використання цифрових освітніх ресурсів у початковій школі та реалізація наявних (вихідних) компетентностей у процесі професійної педагогічної підготовки; на другому етапі передбачено набуття досвіду вирішення професійних завдань вчителя початкової школи за допомогою цифрових освітніх ресурсів на основі загальнопрофесійного змісту; на третьому етапі відбувається вдосконалення досвіду вирішення професійних завдань вчителя початкової школи з допомогою цифрових освітніх ресурсів під час вивчення навчальних дисциплін.

Для успішного формування цифрової компетентності майбутніх учителів початкової школи необхідними є такі педагогічні умови: включення студентів у практичну діяльність з використання засобів ІКТ в освітньому процесі ЗВО, починаючи з першого року навчання, у межах лабораторних та практичних занять з професійних інформаційних дисциплін вузу, навчальної та виробничих практик; програмна та методична підтримка дистанційних форм взаємодії студентів з учителем-наставником та закріпленими за студентом учнями та їх батьками; залучення вчителів-наставників до викладацької та експертної діяльності у вузі як стейкхолдерів.

Для формування у майбутнього вчителя цифрової компетентності основними методами навчання є: метод проєктів і метод доцільно підібраних завдань. В наш час проєктне навчання стало одним із способів розвитку компетентностей. Проєктування виступає як творча, інноваційна діяльність, оскільки завжди спрямована на створення об'єктивно і суб'єктивно нового продукту (Кремій, 2008). Саме реалізація проєктів як в освітній, так і в майбутній професійній діяльності забезпечує розвиток критичного мислення, креативності, самостійності й потребує належного рівня сформованості проєктної культури (Андрощук, 2018).

Метод проєктів передбачає певну сукупність навчально-пізнавальних прийомів, які дозволяють вирішити ту чи іншу проблему внаслідок самостійних дій студентів із обов'язковою презентацією цих результатів. Застосування методу доцільно підібраних завдань, у процесі формування цифрової компетентності у майбутнього вчителя початкових класів, дозволяє використовувати завдання для: оволодіння

теоретичним матеріалом (завдання – теоретичні знання – завдання); ілюстрації та закріплення теоретичного матеріалу (теоретичні знання – завдання – теоретичні знання). Поряд із базовими методами: доцільно підібраних завдань та проєктів, можливе використання і традиційних методів, як загальнодидактичних, так і спеціальних. У процесі формування цифрової компетентності у майбутнього вчителя початкових класів у ЗВО широко застосовуються групові та індивідуальні форми організації навчання студентів у процесі роботи над проєктом або під час вирішення навчальних педагогічних завдань. Використовуються такі традиційні форми навчання як лекції, практичні заняття, лабораторні роботи, консультації. На лекціях розглядаються загальнотеоретичні питання, фундаментальні ідеї та концепції в галузі використання цифрових освітніх ресурсів, а також відбувається демонстрація різних видів цифрових освітніх ресурсів. На практичних заняттях здійснюється конкретизація теоретичних положень на основі використання різних джерел, зокрема представленої на цифрових носіях та отриманої через пошукові системи мережі Інтернет; розробляються конспекти уроків для початкової школи із застосуванням цифрових освітніх ресурсів.

На заняттях щодо використання цифрових освітніх ресурсів для молодших школярів, демонструється застосування різних видів цифрових освітніх ресурсів у навчально-виховному процесі початкової школи. Під час проведення індивідуальних консультацій розглядаються труднощі, які виникли у студента у процесі освітньої діяльності у сфері використання чи створення цифрових освітніх ресурсів. Для перевірки та оцінки знань та умінь у процесі самостійного вирішення завдань різного характеру та рівня складності необхідним є застосування різних видів контролю, у тому числі й електронних тестів. При відборі дидактичних і технічних засобів навчання особливу увагу слід приділити, як ці засоби допомагають організувати діяльність здобувачів освіти. Різні види цифрових освітніх ресурсів є основними засобами у формуванні готовності майбутнього вчителя початкових класів до використання цифрових освітніх ресурсів. Студенти мають активно працювати з електронними підручниками, навчально-методичними посібниками, задачками, енциклопедіями, тренажерами. На етапах контролю за засвоєнням студентами навчального матеріалу обов'язково застосування електронних тестів.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Отже, у сучасних педагогічних дослідженнях особлива увага приділяється

поняттю «цифрова компетентність». Вчені цифрову компетентність трактують як важливий компонент професійної компетентності сучасного педагога та розглядає це поняття з позиції поєднання знань та вмінь використовувати цифрові технології для організації освітнього процесу, критично оцінювати інформаційні ресурси в доцільності їх застосування у майбутній професійній діяльності, застосовувати технологічні інновації.

Формування цифрової компетентності майбутнього вчителя початкових класів до використання цифрових освітніх ресурсів здійснюється поетапно: на першому етапі визначальним є створення мотивації до використання цифрових освітніх ресурсів у початковій школі та реалізація наявних (вихідних) компетентностей у процесі професійної педагогічної підготовки; на другому етапі передбачено набуття досвіду вирішення професійних завдань вчителя початкової школи за допомогою цифрових освітніх ресурсів на основі загальнопрофесійного змісту; на третьому етапі відбувається вдосконалення досвіду вирішення професійних завдань вчителя початкової школи з допомогою цифрових освітніх ресурсів під час вивчення навчальних дисциплін.

Перспективи подальших наукових пошуків убачаємо в обґрунтуванні педагогічних умов, які сприяють успішному формуванню цифрової компетентності майбутніх учителів початкової школи.

ЛІТЕРАТУРА

- Андрощук, І. (2018). Проектна культура: сутність та особливості. *Мистецька освіта: зміст, технології, менеджмент*. Серія: Педагогічні науки, 13, 207–220. URL: <https://zbirnik.mixmd.edu.ua/index.php/artedu/article/view/177> с. 209 (Androschuk, I. (2018). Project culture: essence and features. *Art education: content, technologies, management*. Series: Pedagogical Sciences, 13, 207–220).
- Биков, В. Досвід: Цифрове навчальне середовище. *Цифрова компетентність учителя*. URL: <https://www.facebook.com/uesaccent/photos/pcb.1809058149395875/1809406686027688/?type=3> (Bykov, V. Experience: Digital educational environment. *Digital competence of the teacher*. URL: <https://www.facebook.com/uesaccent/photos/pcb.1809058149395875/1809406686027688/?type=3>).
- Гаврілова, Л. Г., Топольник, Я. В. (2017). Цифрова культура, цифрова грамотність, цифрова компетентність як сучасні освітні феномени. *Інформаційні технології і засоби навчання*, 61, 5, 1–14. (Gavrilova, L. G., Topolnyk, Y. V. (2017). Digital culture, digital literacy, digital competence as modern educational phenomena. *Information technologies and teaching aids*, 61, 5, 1–14).

- Генсерук, Г. (2019). Цифрова компетентність як одна із професійно значущих компетентностей майбутніх учителів. *Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету*, 6, 8–16. (Genseruk, G. (2019). Digital competence as one of the professionally significant competences of future teachers. *Open educational e-environment of the modern university*, 6, 8–16).
- Журавський, В. С. (2004). *Україна на шляху до інформаційного суспільства* / В. С. Журавський, М. К. Родіонов, І. Б. Жилияєв. К.: ІВЦ "Вид. "Політехніка". (Zhuravskiy, V. S. (2004). *Ukraine on the way to the information society* / V. S. Zhuravskiy, M. K. Rodionov, I. B. Zhilyaev. K.: IVC "Ed. "Polytechnic".)
- Енциклопедія освіти* (2008) / гол. ред. В. Г. Кремін. К.: Юрінком Інтер, 1040. (*Encyclopedia of education* (2008) / ch. ed. V. G. Kremin. K.: Yurinkom Inter, 1040).
- Нова українська школа: Порадник для вчителя* (2017) / ред. Бібік Н. М. К. : ТОВ «Видавничий дім «Плеяди», 206. (*New Ukrainian school: Teacher's guide* (2017) / ed. Bibyk N.M.K.: Pleiady Publishing House LLC, 206).
- Про освіту: Закон України від 05.09.2017, 2145-VIII.* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (On education: Law of Ukraine dated September 5, 2017, 2145-VIII.)
- Прохорова, С. М. (2015). Поняття цифрової компетентності вчителя іноземної мови у світовому освітньому просторі. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Педагогічні науки*, 4, 113–116. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VZhDUP_2015_4_24. (Prokhorova, S. M. (2015). The concept of digital competence of a foreign language teacher in the global educational space. *Bulletin of Zhytomyr Ivan Franko State University. Pedagogical Sciences*, 4, 113–116.)
- Цюняк, О. П. (2021). Формування інформаційно-цифрової компетентності майбутніх учителів початкових класів у закладах вищої освіти / О. П. Цюняк, Г. М. Розлущка, О. В. Кравець. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Педагогіка. Соціальна робота*, 1 (48), 435-438. (Tsyunyak, O. P. (2021). Formation of information and digital competence of future primary school teachers in institutions of higher education / O. P. Tsyunyak, H. M. Rozlutska, O. V. Kravets. *Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Series: Pedagogy. Social work*, 1 (48), 435-438.)
- Kulish, A., Radul, V., Haleta, Y., Filonenko, O., Karikh, I. (2020). The Newest Digital Technologies in Education and The Prospects of Their Implementation in Ukraine. *Propositos y Representaciones*, 8 (SPE2), e684. URL: <https://doi.org/10.20511/pyr2020.v8nSPE2.684>

SUMMARY

Filonenko Oksana, Tsukanova Nataliya. Features of the formation of digital competence of future teachers of primary grades in an institution of higher education.

The article reveals the peculiarities of the formation of digital competence of future primary school teachers in the conditions of a higher education institution.

To solve the set goal, the following research methods were used: theoretical: analysis of pedagogical literature, normative documents, materials of periodicals on the research topic; structural-logical analysis and systematization; comparison of different views on the problem; generalization.

At the current stage of the functioning of a higher school, a significant reserve for improving the quality of training of future primary school teachers is the formation of digital competence.

The formation of the digital competence of the future primary school teacher to use digital educational resources is carried out in stages: at the first stage, the determining factor is the creation of motivation to use digital educational resources in primary school and the implementation of existing (initial) competencies in the process of professional pedagogical training; the second stage envisages the acquisition of experience in solving professional tasks of an elementary school teacher with the help of digital educational resources based on general professional content; at the third stage, the experience of solving professional tasks of an elementary school teacher is improved with the help of digital educational resources during the study of academic disciplines.

To form digital competence in the future teacher, the main teaching methods are: the method of projects and the method of appropriately selected tasks. It is the implementation of projects in both educational and future professional activities that ensures the development of critical thinking, creativity, and independence. Application of the method of appropriately selected tasks, in the process of forming digital competence in the future primary school teacher, allows you to use tasks for: mastering theoretical material; illustrations and consolidation of theoretical material.

We see the prospects for further scientific research in the substantiation of pedagogical conditions that contribute to the successful formation of digital competence of future primary school teachers.

Key words: *digital competence, digital technologies, digital educational resources, educational environment, future primary school teachers, higher education institution.*

УДК 378.016:37.013]:331.552

Андрій Фрицюк

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського

ORCID ID 0009-0003-2351-2295

DOI 10.24139/2312-5993/2023.08-09/164-174

ПРОФЕСІЙНА МОБІЛЬНІСТЬ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ: СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ

У статті характеризуються різні підходи до тлумачення поняття «професійна мобільність», уточнено сутність поняття «професійної мобільності майбутніх учителів», яке визначено як інтегративну, динамічну особистісну якість, що передбачає внутрішню свободу, здатність самостійно знаходити шляхи вирішення конкретних дидактичних завдань, виявляти нетрадиційне мислення; якість, що базується на стійких цінностях та потребі у саморозвиткові, здатності швидко реагувати на зміни в соціумі завдяки власній професійній компетентності, здатності швидко адаптуватися до реальних життєвих ситуацій.

Ключові слова: *мобільність, майбутні вчителі, професійна підготовка, професійна мобільність.*

Постановка проблеми. Науковці наголошують, що динамічність різномасштабних змін у всіх сферах життя сучасного людства актуалізує проблему формування мобільності як виняткової особистісної якості майбутніх педагогів. Суспільство зацікавлене у таких фахівцях, які вміють думати самостійно і вирішувати